

næringsstoffer, samt hvorledes levnedsmidlerne skal opbevares, transporteres og behandles.

Bestemmelsen tager sigte på, at ministeren skal kunne foreskrive en særlig fremgangsmåde ved fremstilling af bestemte levnedsmidler for at sikre, at næringsværdien ikke ødelægges. Bestemmelsen skal yderligere give hjemmel til opretholdelse af de gældende bekendtgørelser om tilsætning af vitaminer, kalk og jern til visse kornprodukter (havregryn, hvedemel, rugmel m. m.), hvor der er tale om obligatorisk tilsætning af næringsstoffer.

Det bemærkes, at frivillig tilsætning til levnedsmidler af vitaminer, mineraler, aminosyrer m. m. tænkes reguleret gennem bestemmelsen i § 14, idet de såkaldte berigelsesmidler efter den i § 3 valgte definition må omfattes af begrebet tilsætningsstoffer.

Til § 18.

Bestemmelsen tager sigte på at regulere anvendelsen af radioaktiv bestråling som konserveringsmiddel for levnedsmidler samt andre metoder til at give levnedsmidler en forøget holdbarhed f. eks. ved at tilsætte levnedsmidler stoffer, der medfører en virkning, der svarer til, hvad man opnår ved den rent fysiske metode, der består i nedfrysning af levnedsmidler til meget lave temperaturer, f. eks. til under (undertiden meget under) -18°C . Også andre former for holdbargørelse af levnedsmidler tænkes reguleret med hjemmel i denne bestemmelse.

Det tyske forslag indeholder bestemmelser, der på tilsvarende måde giver hjemmel til at regulere anvendelse af strålekonservering.

Til § 19.

Den gældende levnedsmiddellov bestemmer i § 2, litra b, at et levnedsmiddel ikke må udbydes til salg eller overdrages til andre, dersom det er tilvirket eller behandlet af en person, som under tilvirkningen eller behandlingen var eller med grund kunne mistænkes for at være behæftet med en sådan sygdom eller smitte, at levnedsmidlet som følge deraf kan være skadeligt at fortere.

Den gældende lov indeholder i § 8, stk. 1, endvidere følgende bestemmelse:

„Ved omsætning, tilvirkning, opbevaring og transport af levnedsmidler, som er bestemt til salg, skal der iagttages sådan omhu, at varen ikke forurenes eller skades. Nærmere regler, herunder forskrifter vedrørende renligheds- og sundhedstilstanden hos de med ovennævnte forhold beskæftigede personer, kan fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart.“

Det direkte forbud mod salg af levnedsmidler efter den førstnævnte bestemmelse synes at være overflødig. Hvis en person, der deltager i behandlingen af levnedsmidler, lider af en sygdom, hvis smitstof kan formodes at kunne overføres gennem levnedsmidlet til forbrugerne, må levnedsmidlet ikke sælges; dette følger allerede af forslaget § 12.

Det svenske forslag indeholdt 7 paragraffer med ret detaljerede bestemmelser vedrørende personalehygiejne.

Den svenske lov har kun een paragraf om personalehygiejne af følgende indhold: „Ved behandling af levnedsmidler må ikke være beskæftiget personer, som har eller kan antages at have sygdom, have smitte, sår eller anden skade, som kan gøre levnedsmidler, som han behandler, utjenlige til menneskeføde.

Kongen eller den myndighed, kongen bestemmer, kan meddele forskrifter om lægeundersøgelse eller anden sundhedskontrol med personale, som er beskæftiget med levnedsmiddelbehandling, og om personalehygiejnen iøvrigt med henblik på sådan behandling“.

Det tyske forslag indeholder blot en ret almindelig holdt bemyndigelse fra ministeren til at fastsætte hygiejneforskrifter.

De foreslåede bestemmelser i § 19 følger ret nøje den svenske lovs regler.

Det skal bemærkes, at læge- og anden helbredelseskontrol er gennemført for nogle til eksport autoriserede kødvarer virksomheder efter henstilling fra myndighederne i lande, der modtager danske kødvarer.

Det bør nævnes, at det er noget omtvistet, om en lægeundersøgelse giver nogen væsentlig sikkerhed mod sygdomme hos personalet, især fordi en smitsom sygdom kan få udbrud få dage eller endog timer efter lægeundersøgelsen.

Den for personale ved visse kødvarer virksomheder fastsatte lægekontrol m. v. vil dog have betydning, hvis raske personer er bærere af f. eks. tyfusmitte.

Bestemmelser om personalehygiejnen kan gå ud på krav om afvaskning af hænder og underarme, om indskærpning af hyppig håndvask, samt om, at personalet skal anvende særligt, vaskbart arbejdstøj.

Til § 20.

Bestemmelsen i § 9 i den gældende levnedsmiddellov har følgende ordlyd:

Indenrigsministeren bemyndiges til efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart at fastsætte regler om de krav, der må stilles til vand eller is, som bruges enten ved opbevaring, rensning, tilvirkning, konservering og omsætning af levnedsmidler.